

Publicerad 2009-02-05 20:46 av Ebananernagula

Har du lust att hälsa på ett slag?

Kan inte jag låna morfars stega och klättra upp till dig för ett slag
Springa över sockervaddsmolnen och filosofera om verkligheten
Titta hur tårarna på dina kinder rinner ner och bildar regnet från
Sockervaddsmolnen och känna hur solens uppgift känns för en dag

~Rädda jorden från tårar fylld av saknad och omfamna dom med
Solstrålar som en riktig hjälte~

När dina läppar darrar i saknad av din älskade nallebjörn vid livet
Och viskar du fortfarande hälsar på ibland för att se henne le sådär
Underbart som fick dig tina upp och bli sött rosa på kinderna istället
För att frysa och låta sockervaddsmolnen utsöndra din smärta

~Kan du inte komma tillbaka till henne så det inte behöver snöa
Oro över hela mitt hus där nere med svart fint tak~

Snälla vännen sluta vara arg på dig själv för du lät lögnerna förfalska
Sanningen och du lämnade det enda du levde för då du fanns där nere
Släpp inte lös massa stormar till jordens yta för du var faktiskt en hon
Lät sig lita på och luta sig tillbaka på dina ord när allt blev sådär svårt

~Kommer du ihåg att du inte är en trasdocka och kan dela på dig
Du finns inte där för henne när tider blir allt för svåra så sluta nu~

> Även om du gråter och står bakom henne så ser hon inte dig
Du är allt för död i hennes ögon, men säg att du älskar henne

Även om det känns som du har sagt det för många gånger utan svar <

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ebananernagula med Poeter.se id #27321 innehar upphovsrätten